

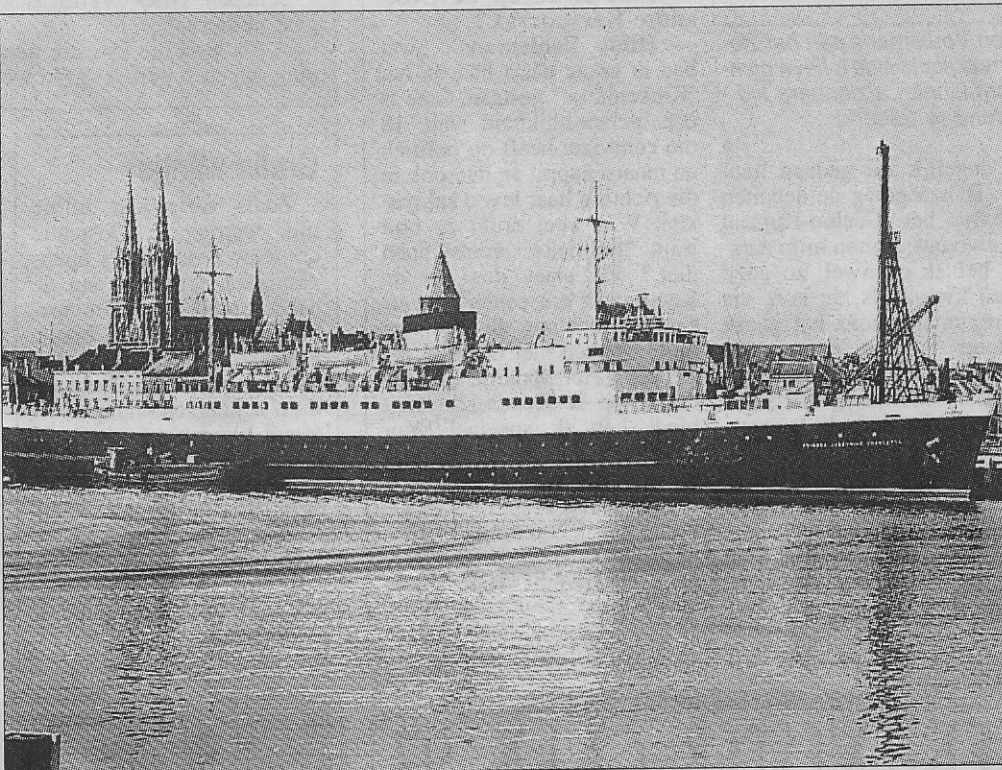
Het verdriet van Oostende

Met het nieuwe jaar in zicht wenst men iedereen al het beste toe. Dit jaar voel ik mij als echte Oostendenaar melancholisch gestemd. Veel goed nieuws viel er in 1996 in onze stad niet te rapen. Daarvan...

Vooraf het toekomstbeeld dat een traditie van 150 jaar maalboten hier vanaf maart 1997 zal verdwijnen, stemt me somber. En ik ben niet alleen. De trots van Oostende gaat verloren. Ook de Wagons-Lits, nauw verbonden met de lijn Oostende-Engeland, wacht met een bang hart af wat het nieuwe jaar brengen zal.

Visserij in diepe crisis

Met de visserij en aanverwante bedrijven is het niet beter gesteld. Buitenlandse concurrentie en de opgelegde internationale richtlijn voor het beperkend vissen op de Noordzee, doen de vloot de das om. Scheepsbouw, visse-

De carferry 'Prinses Joséphine-Charlotte' glorieus aan de latere Visserskaai dicht bij het Oostends stadscentrum.

rijgroothandel en vistransport zijn zieltogende sectoren. Waar is de tijd dat de Oostendse vissersvloot met bijna driehonderd vaartuigen niet alleen in het Kanaal maar ook op de kusten van IJsland, Ma-

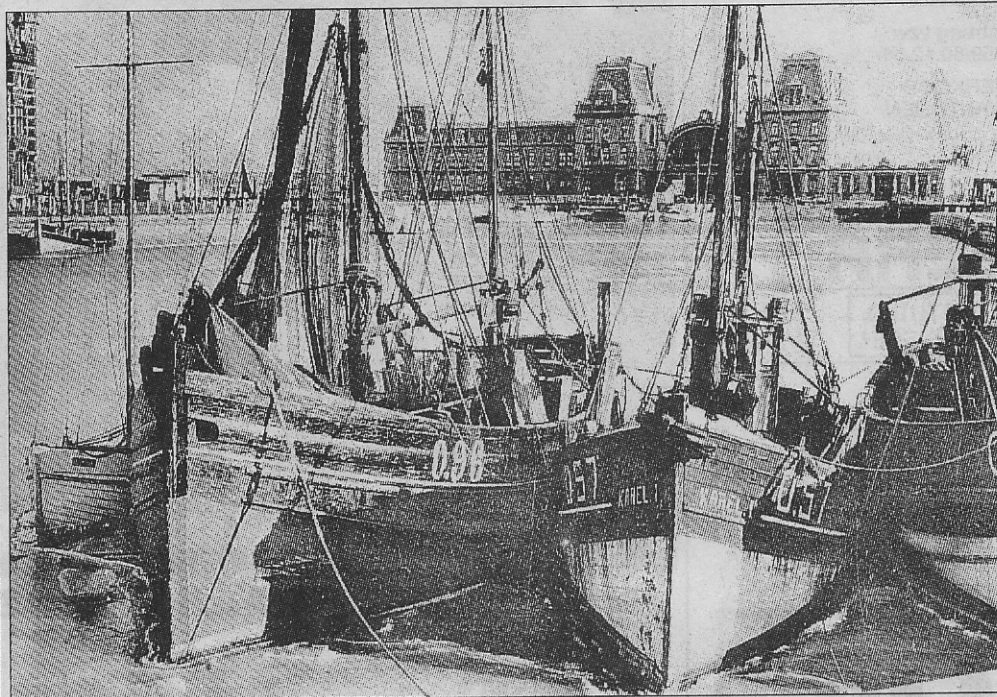
rokko en Spanje ging vissen. Inmiddels verdween zelfs onze laatste IJslander uit de vaart.

Een puinhoop...

Als we zo het rijtje aflopen,

denken we aan wat er de voorbije dertig jaar in Oostende allemaal verloren ging. Het is meer dan we ons kunnen herinneren: verschillende grote hotels, het thermalisme, de coöperatieve S.E.O., alle Oostendse weekbladen (met uitzondering van De Zee-wacht), het stedelijk slachthuis, het militair hospitaal, het grootste gedeelte van de Belgische Zeemacht, de metaalfabriek van de Conterdam, de gezegende luchtbrug 'Oostende-Southend', Polyship, de Rijkszeevaartschool, de koninklijke schouwburg, het Witte Paard, enz. Het is om stil van te worden. Het wordt nooit meer zoals het vroeger was. En toch moeten we verder.

Hopelijk komt er kentering en zal de hedendaagse jeugd straks niet alle Oostendenaars en aangespoelden die het momenteel voor het zeggen hebben, in de 21ste eeuw met de vinger moeten wijzen met de beschuldiging 'wat hebben jullie indertijd met Oostende uitgericht'. Toch hou ik er aan mijn trouwe lezers een allerbeste 1997 toe te wensen. Het Oostends verdriet ten spijt.

Een winterbeeld van de tijd toen er nog vissersvaartuigen in het 'eerste dok' lagen.